

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

4. ČERVNA 2017

Z obsahu:

Marie Magdalská - apoštolka naděje

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 17. května 2017,
náměstí Sv. Petra v Římě

- strana 2 -

Ježíš nám přislíbil Ducha Svatého

P. Dr. A. Hirsch FSSP

- strana 4 -

Nizozemští biskupové zasvětili svoji vlast Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

- strana 5 -

Dopis ženě k svátku Letnic a Těla Páně

Sv. Jan z Avily

- strana 6 -

Boží nebo ďáblova „kancelářská strategie“

Lothar Roos

- strana 7 -

Bl. Marie Terezie Chiramel Mankidiyanová

Libor Rösner

- strana 10 -

Lucie vypráví o Fatimě (5)

- strana 11 -

Suma o darech svatého Josefa (70)

- strana 13 -

Vitráž symbolizující Ducha Svatého z kaple Bratrstva bílých kajníků, Montpellier

Marie Magdalská - apoštolka naděje (Jan 20,15-18)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

17. května 2017, náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V těchto týdnech se naše reflexe pohybují takřkajíc po orbitě velikonočního tajemství. Dnes se setkáváme s tou, která jako první podle evangelií spatřila zmrtvýchvstalého Ježíše: Marii Magdalskou. Bylo krátce po skončení sobotního odpočinku. V den pašijí nebyl dostatek času na všechny pohřební obřady, a proto se onoho jitra plného zármutku vydaly ženy k Ježíšovu hrobu s vonnými mastmi. První z nich přišla ona: Marie Magdalská, jedna z učednic, které doprovázely Ježíše už z Galileje a sloužily rodící se církvi. Její cesta ke hrobu je výrazem věrnosti mnoha žen, které celé roky přicházejí na hřbitovy se

vzpomínkou na někoho, kdo už tu není. Neautentičtější svazky nezlomí ani smrt; někdo miluje dál, třebaže milovaná osoba navždy odešla.

Evangelium (srov. Jan 20,1-2.11-18) popisující Magdalenu nejprve ozřejmuje, že nebyla ženou, která se nadchne snadno. Vždyť se po první návštěvě hrobu vrací zklamána na místo, kde se skrývali učedníci; referuje jim, že kámen byl od hrobu odvalen, a její první domněnka byla ta nejsnadnější, kterou bylo možno formulovat, že totiž někdo odnesl Ježíšovo tělo. První zpráva, kterou Marie přináší, tak není o vzkříšení, nýbrž o krádeži, které se měli dopustit neznámí pachatelé, když Jeruzalém spal.

Evangelia pak popisují druhou cestu Magdaleny k Ježíšovu hrobu. Byla umíněná! Šla a vrátila se, protože jí to nedalo! Tentokrát pomalým a těžkým krokem. Marie trpí dvojnásobně: především Ježíšovou smrtí a pak nevysvětlitelným zmiizením jeho těla.

A když je skloněna u hrobu s očima plnými slz, neočekávaně ji překvapí Bůh. Evangelista Jan klade důraz na její přetrvávající zaslepenost: nevšimne si přítomnosti dvou andělů, kteří ji kladou otázky, a nezjistí ani tehdy, když za sebou spatří člověka, o kterém se domnívá, že je zahradník. Teprve nakonec

Pokračování na str. 9

Přijali jsme Ducha Svatého – proto, aby se nám otevřel naplněno duchovní zrak a aby v nás tento Duch posílil víru a vedl nás bezpečně cestou obrácení, cestou spásy. A také aby v nás probouzel myšlenky, slova a skutky, jak chce Bůh Otec, abychom smýšleli, mluvili a jednali v konkrétních situacích našeho života. Tento Utěšitel a Přímluvce, kterého před svým odchodem z tohoto světa slíbil Ježíš apoštolům, je naplněním příslibů Ducha starozákonními proroky. (str. 4-5)

Je před námi svatodušní oktáv, tedy dny, kdy máme velmi intenzivně – slovy svatého Jana z Avily – „adorovat v duchu“ (uvnitř svého srdce) třetí Božskou Osobu. (str. 6) Nejsou nejdůležitější rituály spojené se slavností Soslání Ducha Svatého, ale na prvním místě jde o přijetí Ducha do vlastního srdce, do vlastní duše. Ostatně, to je pravá podstata duchovního života: To, co uchováme v srdci, působí v duši, je základním kamenem duchovní stavby, v níž se rodí naše myšlenky, slova, skutky... Kdo tedy přijal Ducha Svatého do svého srdce, je na nejlepší cestě, aby se v těchto dnech připravil na další oslavu Boha –

Editorial

Těla Kristova. Svatý Jan z Avily velmi příhodně říká, že každá slavnost církve zvětšuje chuť na slavnost příští. Vyprosmo si tedy skrze Ducha Svatého milost, abychom mohli za pár dní s otevřeným srdcem oslavit Boha, který se zcela vydal pro naši spásu a je živý mezi námi v Ježíšově Těle. A nezapomeňme, že jde o dílo Nejsvětější Trojice, kterou mezi tím oslavíme příští neděli. Vskutku, dnešní slavností vstupujeme do období, kdy se nám Trojjediný Bůh odhaluje v celé své kráse a majestátnosti, s níž nás stvořil, abychom měli na ní účast, a to jednou provždy. A vše, co pro člověka vykonal po prvním pádu do hříchu, je jen nezvratným důkazem, že Bůh je Láska a Život, je Svatý...

Ještě na jednu skutečnost však nesmíme v rámci našich oslav zapomenout: na přítomnost Panny Marie. Jako vždy, zůstává v pozadí, ale je ve večeradle spolu s apoštolý. Ano, i když mlčí, je u všeho podstatného v dějinách spásy. O co více si pak musíme všimnout toho, když promluví – jako ve Fatimě!

(str. 11-13) Je opravdovou Matkou, která mlčky pečuje o své děti, ale když je to nutné, řekne, co je potřeba. Záleží pak jen na dětech, jak s Matčíným slovem naloží...

Se sesláním Ducha Svatého je spojen počátek katolické církve. Proto se nabízí, byť poněkud z jiného úhlu pohledu, zamyslet se nad tím, co znamená být Ježíšovým následovníkem a členem jím založené církve, a nad tím, jak vypadá reálný boj mezi královstvím Božím a ďábovým. (str. 7-9) A můžeme si znovu uvědomit, jak velkým pokušením je uvést svět do pořádku podle svého, bez Boha. Podlehnutí znamená přinejmenším oslabit Boží milost, která by mohla skrze nás působit, ne-li přímo její destrukci. Nezházejme tedy takto v sobě Ducha, kterého jsme přijali ve křtu a v plnosti při biřmování! Nýbrž, skryti pod ochranným pláštěm Panny Marie, vyjdeme v Duchu Svatém vstříc ke svému obrácení, abychom pak mohli svědčit o Božím království a nést Ježíšovo poselství spásy druhým lidem. A nezapomeňme: Ježíšem uskutečňované duchovní zázraky se dějí také dnes, ale nikoliv teatrálně, nýbrž v tichosti.

Daniel Dehner

Připoj se k poutníkům, kteří z celého známého světa putují do Jeruzaléma na slavnost Letnic. Nepřicházejí sem jako turisté ze zvědavosti, za rozptýlením či rekreací. Svatopisec výslovně hovoří o jejich zbožnosti. Přicházejí na posvátná Hospodinoва místa, která stále pokládají za svůj domov, neboť sem je táhne jejich srdce, ať už pobývají kdekoliv v daleké cizině. Za vytrvalost a věrnost, s jakou tito poutníci přijali Boží pozvání, dostane se jim nečekané milosti, která daleko přesáhne všechno to, oč budou sami prosit. I pro tebe je prospěšné, abys zůstal vnímavý k Božímu hlasu a měl dostatek ochoty jít za jeho voláním na ta místa, kde pro tebe připravil své mimořádné dary. Nelituj obětí a námahy, které cesta vyžaduje. Zeptej se těch kolem, co všechno museli překonat a kolik času vynaložit, aby mohli spatřit Svaté město.

Jsou zde také Ježíšovi učedníci, kteří udělali, jak jim Pán přikázal: *Jsou všichni společně pohromadě*. Jsou nejen spolu v jedné místnosti, ale jsou i jedné myslí a jednoho srdce. Spojili se, aby tak splnili podmínku, za jaké podle svého slibu Pán *přebývá uprostřed nich*⁽¹⁾. Vytrvalou modlitbou se otevírají působení Ducha Utěšitele, kterého jim Pán přislíbil. Na jeho slovo se můžeš vždy spolehnout i ty, a proto by mělo být tvou hlavní starostí, abys také sám ze své strany splňoval všechny podmínky, které Ježíš stanovil. Především však je třeba, abys Ježíšova zaslíbení skutečně znal a svému Pánu bezvýhradně důvěřoval.

Mohutný hukot a ohnivé jazyky jsou mimořádná zjevná znamení, jimiž Duch Boží doprovází svůj jedinečný zázračný příchod. Sestupuje, aby dokončil u těchto Kristových následovníků rozhodující obrat, který z nich učiní posly, hlasatele a budovatele Božího království. Ještě před deseti dny se domnívali, že bude mít podobu pozemského izraelského panství, sebe pak viděli v pozici předních ministrů a vládců. Uvědom si opět, jak hluboce mohou naše zamilované a zakořeněné představy a očekávání deformovat skutečný smysl Božího slova. Ale i když apoštolové stále ještě nechápali, udělali nicméně to nejdůležitější: uvěřili, že potřebují zásadní proměnu, a udělali poslušně tak, jak jim Pán přikázal. Uvědom si, že to, če-

První Letnice

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Všichni byli naplněni Duchem Svatým.

ho nedosáhli ani za dlouhodobého osobního styku s Ježíšem, to nyní rázem dokonná slíbený *křest ohněm*. Bůh umí používat jak trpělivou shovívavost, tak mimořádné zásahy a radikální působení milosti.

Potřebuješ tedy především uznat, že ani nejsi schopen pochopit, jak velice mohou být tvé představy, touhy a postoje vzdáleny od toho, co je Boží. I dlouhou dobu můžeš v sebeklamu pokládat své myšlenky a aspirace za plány Boží, a odmítat přitom právě to, co pochází od Pána. Dříve, než se staneš skutečným dělníkem evangelia, potřebuješ i ty projít křtem ohně, který tě vyvede z tvé sebestředné orientace, vichrem vymete z tvé duše sobecké sebezalíbení a uvolní tvé síly k tomu, aby se staly povolným nástrojem nikoliv tvého, ale Božího působení. To je nejvýznamnější dar, který ohnivým znamením Ducha Svatého zažehne v tobě skutečně Boží světlo a zapálí Boží lásku.

Všechny ostatní dary se dostaví v míře, v jaké jich bude pro Boží království zapotřebí a kolik místa jim připraví tvoje víra a tvoje pokora.

Projevy Ducha jsou dány jednotlivcům k tomu, aby mohli být užiteční.⁽²⁾ Jestliže apoštolové potřebovali promluvit ke všem národům, Duch Boží jim uděluje dar jazyků, který neslouží k samoučelné exhibici ani k vyvolávání úžasu, ale ke skutečnému dorozumění se všemi, které Pán volá do svého království. Ti, kteří hlasatelům naslouchají, potřebují porozumět nejen své rodné řeči, ale především smyslu a obsahu *zprávy o velkých Božích skutcích*, kterou jim apoštolové z Kristova příkazu za působení Ducha pravdy zvěstují.

Vrať se do Večeřadla a vyhledej Marii, která jediná sem nevstoupila proto, aby prožila své obrácení, ale aby svolávala na přítomné svého Snoubence, jehož věrnou a pokornou služebnicí je po celý svůj život. Není nikoho, kdo by tě mohl lépe připravit na přijetí Ducha Svatého než Maria, Matka Ježíšova a Matka právě se rodící Církve. Z obou těchto důvo-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 2,1–11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Partové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové, slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

2. čtení – 1 Kor 12,3b–7.12–13

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Tělo je také pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci ne-

Dokončení na str. 9

dů je také tvou Matkou. Všechny, které dnes radostně objímá, Duch znovu tvoří a obnovuje jejich tvář.

Hospodine, Bože můj, jsi nadmíru veliký. Když sešleš svého Ducha, obnovuješ tvář země. Necht' věčně trvá Hospodinova sláva.⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 18,20; ⁽²⁾ 1 Kor 12,7;

⁽³⁾ Ž 104,1.30–31

Ježíš nám přislíbil Ducha Svatého

Duch Svatý byl poslán k apoštolům o Letnicích od Otce skrze Ježíše.
Je předáván věřícím v bířmování.

Přísliby Ducha ve Starém zákoně (Joel 3; Izaiáš) se staly skutečností skrze Ježíše z Nazareta. Už vtělení Ježíšovo se stalo působením Ducha Svatého: „Hle, ve svém lůně počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. (...) Sestoupí na tebe Duch Svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; a proto se to svatě, jež se narodí, bude nazývat Syn Boží.“ (Lk 1,31.35) Hlas Otcův to potvrzuje po sestoupení Ducha Svatého v podobě holubice při jeho křtu jako milovaného Syna. Ježíš je Kristus (= Pomazaný = Mesiáš), pomazaný Duchem, jak dosvědčuje Jan Křtitel: „Viděl jsem Ducha, jak sestupuje jako holubice z nebe a jak na něm spočívá. A já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal, abych křtil ve vodě, ten mi řekl: »Ten, na něhož uvidíš sestupovat a spočinout Ducha, je ten, kdo křtí v Duchu Svatém.« A já jsem viděl a dosvědčuji, že on je ten Boží vyvolený.“ (Jan 1,32–34) Toto zdůrazňuje také Petr v jednom kázání: „Vy víte o tom, co se dělo v celém Judsku: o Ježíšovi z Nazareta, jeho počátcích v Galileji po křtu, který hlásal Jan; jak ho Bůh pomazal Duchem Sva-

Ježíš se působením Ducha Svatého stal člověkem z Panny Marie

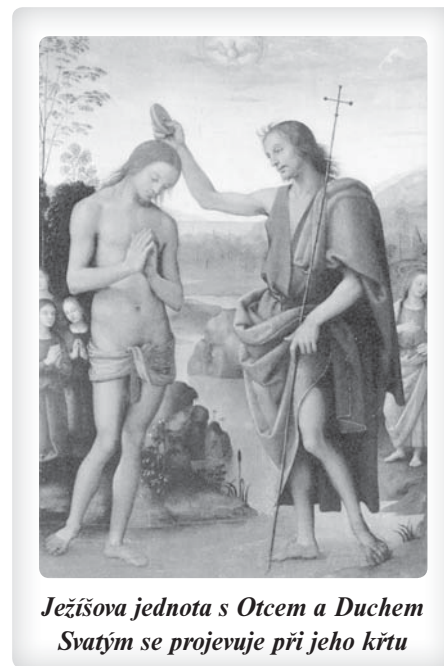
tým a mocí a jak on chodil a konal dobro a uzdravoval všechny, kdo upadli do ďáblovy moci; neboť Bůh byl s ním.“ (Sk 10,37–38) Aby se zabránilo nedorozumění, musíme se držet toho, že Ježíš je a zůstává ve stálém držení Ducha Svatého. Jeho křtem se lidem zjevilo jeho pomazání Duchem, avšak tímto křtem nebylo způsobeno. To znamená, že Ježíš

byl pokřtěn, aby dal lidem příklad. On neměl křtu zapotřebí.

V tradici starozákonních zaslíbení Duchem mluví proto Ježíš k Nikodémovi: „Pokud se někdo nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království.“ (Jan 3,5) Ženě u Jákobovy studny slibuje Ježíš dar Boží v obrazu živé vody, který ji navěky nenechá žíznit a přivede do věčného života (srov. Jan 4,10–14). Při slavnosti stánků zmiňuje Ježíš živou vodu a myslí tím podle svědectví Janova s vírou přijátého Ducha Svatého (srov. Jan 7,39). „Posledního dne svátků, ve velký den, Ježíš vstal a zvolal: »Žízni-li někdo, ať přijde ke mně a ať pije ten, kdo ve mne věří!« Podle slov Písma: Z jeho nitra potečou řeky živé vody. On mluvil o Duchu, jehož mají přijmout ti, kdo v něho uvěřili.“ (Jan 7,37–39) Souvislost obou míst uvádí zaslíbení Ducha jako Božího daru všem věřícím skrze Ježíše. Další slova Ježíšova o Duchu Svatém podporují tento výrok: Ve své řeči na rozloučenou označil Ježíš Ducha Svatého jako Utěšitele a Rádce, jako Ducha pravdy, kterého pošle a který vychází od Otce (srov. Jan 14,16n). Tento Duch Svatý bude apoštoly učit a připomínat jim všechna slova Ježíšova (srov. Jan 14,26). Toto zaslíbení Ježíšovo se naplní o Letnicích.

Po svém zmrtyvýchvstání dýchl Ježíš na apoštoly a dal jim Ducha k odpouštění hříchů (srov. Jan 20,21–23). To je první krok k naplnění jeho předpovědi. Lukáš popisuje krok, který potom následoval: „A hle, já na vás sešlu, co můj Otec slíbil. Vy tedy zůstaňte ve městě, dokud nebudete oděni silou z výsosti.“ (Lk 24,49) Tento dar, Duch Boží, bude apoštolům vnuknut, aby věděli, co mají říkat, až dojde na řeč a budou muset odpovídat a bránit víru v Krista (srov. Lk 12,12). Podle úryvků z Janova evangelia (Jan 4,10–14 a Jan 7,38n) je přislíben Duch Boží nejenom apoštolům, nýbrž všem věřícím. To bude textem Skutků apoštolů ještě vícekrát vysvětleno a odpovídá to dalším krokům uskutečnění zaslíbení Ducha skrze Krista. Na začátku Skutků apoštolů předává Lukáš slova Ježíšova před jeho na-

nebevstoupením: „Obdržíte však sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí. Pak budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku i Samařsku a až do končin země.“ (Sk 1,8)

Ježíšova jednota s Otcem a Duchem Svatým se projevuje při jeho křtu

Ježíš identifikoval sílu Ducha Svatého se Svatým Duchem samotným, který byl nejdříve apoštolům slíben a darován. Pak ale při svátku Letnic (Sk 2,1–42) a při vkládání rukou apoštoly byl dán všem věřícím. Duch Svatý sestoupil nejdříve na apoštoly a potom na dalších 120 přítomných na tom místě. Sestoupení je doprovázeno hukotem a ohnivými jazyky a každý apoštolům rozuměl ve své mateřtině, což se dělo působením Ducha Svatého (srov. Sk 2,1–15). Petr teď ve své promluvě připomíná přislíbení Ducha Svatého ve Starém zákoně prorokem Joelem a doplňuje, že vylití Ducha se uskuteční „v posledních dnech“ (Sk 2,17), jak lidé slyší a vidí (srov. Sk 2,33). Tím podle slov Petrových nastoupila poslední doba. Sestoupení Ducha je uzdravující, odpouštějící hříchy, očišťující a posilující lidi, jak to bylo předpovězeno proroky Starého zákona na příkaz Boží. Petr vysvětluje posluchačům podmínky: „Čiňte pokání a každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu

Ježíše Krista na odpuštění hříchů a pak obdržíte dar Ducha Svatého.“ (Sk 2,38)

Jáhen Filip zvěstoval v Samařsku slovo Boží a konal zázraky. Muži a ženy mu věřili a nechávali se pokřtít (srov. Sk 8,4-20). „Když se apoštolové v Jeruzalémě dozvěděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali tam Petra a Jana. Ti tedy přišli k Samaritánům a modlili se za ně, aby jim byl dán Duch Svatý. Dosud totiž na nikoho z nich nesestoupil; byli pouze pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. A tak na ně Petr a Jan začali vzkládat ruce, a oni přijímali Ducha Svatého.“ (Sk 8,14-17) Právě na uvedeném místě je jasné rozlišení mezi křtem a udělením Ducha rukama apoštolů – biřmováním. Jáhen Filip křtí a apoštolové udílejí Ducha Svatého vkládáním rukou a předcházející modlitbou. Stejný postup je popsán ve Sk 19,1-7: „Zatímco Apollos byl v Korintě, prošel Pavel horním krajem a pak přišel do Efezu. Tam se setkal s několika učedníky a řekl jim: »Obdrželi jste Ducha Svatého, když jste přijali víru?« Oni mu odpověděli: »Ale my jsme ani neslyšeli, že je nějaký Duch Svatý.« A on: »Jak jste tedy obdrželi křest?« – »Křest Janův,« odpověděli. Pavel na to řekl: »Jan křtil křtem pokání a lidu říkal, aby uvěřili v toho, jenž přijde po něm, to znamená v Ježíše.« Po těch slovech se dali pokřtít ve jméno Pána Ježíše; a když na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch Svatý a oni začali mluvit jazyky a prorokovat. Všech těch mužů bylo asi dvanáct.“ Byli to lidé z Efezu, kteří přijali křest Janův po svém obrácení (srov. Sk 19,3), nechali se pokřtít po rozhovoru s Pavlem (srov. Sk 19,5) a nechali na sebe vkládat ruce k přijetí Ducha Svatého (srov. Sk 19,6), tedy nechali se biřmovat. Vystupují paralely s letničními událostmi a pokřesťanstvím v Samařsku: Rozlišovalo se mezi obrácením a pokáním, vírou v Ježíše a s tím spojeným křtem vodou na odpuštění hříchů (srov. Sk 2,38; 8,12-16; 19,5), jakož zprostředkování Ducha vkládáním rukou a modlitbou (srov. Sk 8,17; 19,6), přičemž tento obřad je jednoznačně vyhrazen apoštolům. Oba obřady jsou ovšem vzájemně propojeny: Duch Svatý působí ve křtu vodou na odpuštění hříchů a je následně udělován jako zvláštní dar vkládáním rukou (biřmováním).

V závěrečném shrnutí můžeme říci, že příslibení Ducha proroky Starého zá-

O Letnicích sestupuje Duch Svatý na apoštoly, kteří odvážně svědčí pro Krista jako Pána a Boha, jakož i jediného Zachránce a Vykupitele

kona bylo naplněno Ježíšovým sesláním Ducha, které se rozděluje na koupel ve vodě při křtu na odpuštění hříchů a na to navazující doplňující zprostředkování

Ducha jako posílení (biřmování) k vydávání svědectví o Kristu. Ve Sk 19,6 je poukázáno na to, že muži po přijetí Ducha mluvili jazyky a prorokovali. Promlouvání v jazycích (glossolálie) je oproti prorokování (profétie) výhradně osobní rozhovor s Bohem (srov. Řim 8,26; 1 Kor 14,2) bez užítku pro druhé, jakož i bez užítku pro rozum mluvčího jazyky a pro potřebu předávání (srov. 1 Kor 14,14). Podle zaslíbení Kristova (srov. Lk 24,49) je o svátku Letnic (srov. Sk 2,1-13) uveden nikoliv dar jazyků jako hlavní účinek, nýbrž jako posílení k vydávání svědectví pro Zmrtvýchvstalého pro všechny věřící (srov. Sk 2,39). Předpokladem pro přijetí Ducha v biřmování je pokání, víra a křest. Ježíš slíbil apoštolům a také nám Ducha Svatého. On plní tyto sliby o Letnicích, při křtu a při biřmování. V síle Ducha Svatého jsou nám odpuštěny hříchy a jsme posílení, abychom vydávali svědectví našemu Pánu a Vykupiteli.

*Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 5/2015
přeložil -mp-*

Nizozemští biskupové zasvětili svoji vlast Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Nizozemští biskupové zasvětili své diecéze Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Učinili tak během nešpor v maastrichtské bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Slavnosti se účastnili všichni úřadující ordináři a pomocní biskupové. Liturgii předsedal kardinál Willem Eijk, metropolita Utrechtu. Ve své homilii připomněl, že zasvěcení Ruska i dalších zemí Neposkvrněnému Srdci žádala Panna Maria ve Fatimě. Jak dále uvedl kardinál Eijk, v Portugalsku tehdy vládl bezohledný proticírkevní režim. Kněžím bylo zakázáno oblékat se jako duchovní, řeholní řády byly zrušeny, jezuité byli zbaveni občanství a nesměli vyučovat náboženství na školách. Tehdejší předseda vlády veřejně prohlášoval, že během dvou generací se v Portugalsku podaří vykořenit katolickou víru. To se však nestalo, také díky ob-

rození víry po fatimských zjeveních – připomněl nizozemský primas. Na zvláštní péči Panny Marie nyní spoléhá také nizozemská církev, dodal. Kardinál Eijk obrátil pozornost také na prorocký charakter fatimských zjevení. Panna Maria v nich předpovídala jak krutosti 20. století jako důsledky odvrácení lidstva od Boha, tak i krizi církve. „Situace církve se v našem století jistě nezlepšila“ – konstatoval. „Křesťanství je nejvíce pronásledovaným náboženstvím na světě. A co je horší, k pronásledování nedochází pouze zvenku,“ podotkl. Připomněl rovněž, že součástí fatimských zjevení byla také vize pekla, jehož existenci mnozí křesťané zpochybňují. „Toto důrazné varování Panny Marie je však třeba brát vážně,“ řekl kardinál Eijk.

*Zdroj: www.radiovaticana.cz,
16. 5. 2017*

Dopis ženě k svátku Letnic a Těla Páně

Drahá paní,
rád bych věděl, co probíhá ve Vaší duši v průběhu tohoto týdne, který je zasvěcen Duchu Svatému. Dává světlo porozumění, lásku k pevně vůli, a dokonce sílu tělu, jehož dar je symbolizován podobností o listech stromu, které člověk nabídl svému příteli, když se vrátil hladovějící a unavený ze svého putování. Duch Svatý odnímá hlad, který pociťuje naše srdce, když putuje mezi stvořeními, a naplňuje je chlebem plnosti a uspokojení.

Běda nám, když nepociťujeme nicotnost všeho viditelného a neobracíme se k Bohu, i kdyby jen proto, že jsme unavení zjišťováním nedostatků a nicotností všeho, v čem jsme doufali najít pokoj. Kdy, ó Bože, budou naše duše neposkvrněné a věrné Kristu, našemu Ženichu; kdy bude naše láska, nezkažená náklonností k nějakému stvoření, Mu zcela oddána? Kdy se naučíme, že On sám je Pánem našich duší, že On nás stvořil pro sebe a že jen On sám nás může uspokojit? Nemůžeme nezapomenout, že jsme často zakusili, jak špatně svět zachází s těmi, kteří Mu věří, a že naše duše nikdy nepoznaly pokoj nebo mír kromě toho, když si uvědomily svou bídnost a chudobu, kdy jsme našli útočiště v Bohu a byli přijati v jeho objetí? Malý prostor pro tuto radost je cennější než celoživotní pobyt v prázdném hluku a pomíjivosti tohoto pošetilého světa. Nemůže zde být lepší doba, kdy říct pozemským věcem „neznám vás“ a očistit a vyprázdnit naše duše, aby bylo poskytnuto místo k přebývání pro Boha, který nás stvořil z prázdnoty.

Přímlyvce, který nás navštíví, je tak svatý, že by nepřišel dokonce ani ke svým učedníkům, dokud tělo našeho Pána nezmizelo jejich zraku, aby ukázal, jak naprosto prázdný musí být chrám, ve kterém přebývá. Jsem šťastný, že – majíc připravené své srdce jeho milostí – přijala jste Ho do něj, jak pro radost jeho, tak pro Vaši vlastní. Raduj se s Duchem Svatým, protože On je radost sama; pamatuj, jak sv. Pavel říká, abychom netruchlili: „Nezarmucujte Božího Svatého Ducha, který vás označil svou pečeti pro den vykoupení“ (Ef 4,30), což je poslední soud. Být tupý a smutný, sloužit Mu lenivě a vlaž-

ně a vykonávat skutky, které se nelíbí jeho nejsvětějšímu Hostu, je „rozesmutňovat Ducha Svatého“.

On je „oheň“ a přeje si, aby jeho služebník byl horoucí a rozpálený vřelostí a příkládal na oheň palivo dobrých skutků a rozsvítil je svatými myšlenkami. To uchrání tento nebeský oheň od toho, aby vyhasl. Naše duchovní vitalita záleží od její vřelosti: pouze pokud ji budeme udržovat při životě, udrží náš život v Bohu, ačkoliv my pouze navracíme k Němu, co nám nejdříve dal.

Tento týden bude pro Vás skutečným, opravdovým svátkem, protože jste se nedržela jen vnějšího pozorování s těmi, kteří se nestarají než o jeho rituál a slavnosti, ale také ve svém srdci, jak nařizuje Bůh, který si přeje, abychom „Ho adorovali v duchu“.

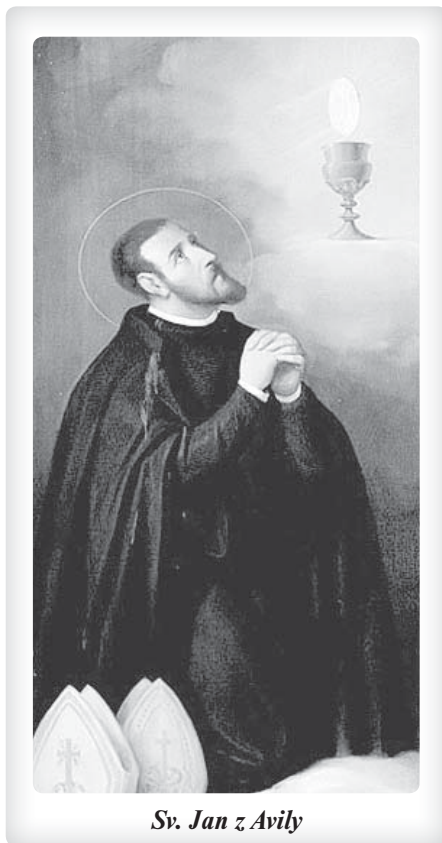
Zamysleme se nyní nad tím, jak se máte připravit na slavnost Těla Kristova, Jeho, který je tak blízko. Byla by ovšem hanba pro křesťanskou duši, aby netoužila a nehladověla po tomto svatém Chlebě. Kristus byl očekáván třemi králi až v daleké zemi, a toužebně očekáván pro-

roky a patriarchy dlouho před Vtělením. Jaká větší radost, než vidět našeho Pána, kterého nebe a země nemůže obsáhnout, zahaleného pod způsobou chleba: druhdy zrozen z našich rukou, prochází mezi námi našimi ulicemi, stává se naším druhem a znovu někdy ráčí vstoupit do našich ubohých hříšných duší.

Nedopusťte, aby má slova pominula z Vaší mysli, ale probud'te se, abyste si všimla velké přízně a díla Božího. Vyprázdněte své srdce ode všeho dalšího, aby mohlo intenzivně hladovět po tomto nebeském Chlebu, kterým se krmí andělé. Buďte opatrná v těchto dnech, aby se Vaše pozornost nepotulovala. Toto je týden zasvěcený Duchu Svatému, proto Ho prosme o milost, abyste zbožně sledovala svátky Těla Kristova. To Tělo bylo počato Jím, a když přijímáme Svátost oltářní ten den, Utěšitel přichází také k nám, protože to bylo skrze Pánovy zásluhy, že nám byl poslán. Kristovy zásluhy jsou nám uděleny ve Svaté Eucharistii v poměru s hodnotou našich dispozic.

Tak nás jedna slavnost připravuje na příští a díky ní toužíme po ní. Na rozdíl od oslav tohoto světa, kde ti, kteří hodovali v poledne, nejsou hladoví v noci, každá slavnost církve zvětšuje naši chuť na příští, naplňujíc Boží sliby v Levitik 26,5): „Budete mlátit až do vinobraní a víno budete sklízet až do doby setí. Najíte se dosyta chleba...“ Požehnaný buď Bůh, že nás tak štědre obdaroval, že nám dokonce daruje sám sebe. Syn je nám dán a skrze Něho Duch Svatý sídlí uvnitř nás, a už máme začátek našeho spojení s Bohem, které bude dokonalé v příštím životě. Děkuje Mu za všechny jeho milosti a připravme se k přijetí laskavostí, které jsou stále připraveny, aby nám byly darovány. Se srdci pozvednutými do výše oslavme svátky nebe tak, že z časných radostí můžeme přejít na ty, které jsou věčné a v kterých se modlím za Vás, paní, abyste měla podíl. Amen.

*Z Letters of Blessed John of Avila.
Stanbrook Abbey, Worcester.
Burns & Oates LTD.,
28 Orchard st. London. W. 1904
Přeložil -jn-*

Sv. Jan z Avily

Boží nebo ďáblova „kancelářská strategie“

Duchovní podnět k výročnímu zasedání Svazu katolických advokátů 12. listopadu 2016 v Bonnu

Vážené dámy a pánové, zabýváte se ve svém výročním zasedání „kancelářskou strategií“ a v pozvání jste zdůraznili, že toto téma je „pro každého kolegu důležitým k přežití“. Tato formulace mě podnítila, abych si ve svém duchovním podnětu položil otázku: Co je pro mne v náboženském smyslu „důležitým k přežití“? Odpověď zní: Abychom následovali „kancelářskou strategii“ Boží a nikoliv „kancelářskou strategii“ ďablu.

V „kancelářské strategii“ Boží jde o to, jakým způsobem chce Bůh zachránit od něho odpadlé hřešící lidi. Nejdokladnější odpověď na to zní: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ (Jan 3,16)

Aby tomu zabránil, postavil ďábel proti tomu jinou „kancelářskou strategii“. V Bibli se setkávají obě tyto strategie poprvé markantním způsobem ve vyprávění o upadnutí do hříchu (Gn 3). V knize Job se toto děje v literární formě dramatu. Začíná to sporným rozhovorem mezi Bohem a „satanem“: „Odkud přicházíš?“ ptá se Bůh ďábla. Ten odpovídá: „Toulal jsem se po světě.“ Nato Bůh: „Všiml sis přitom mého služebníka Joba, který se bojí Boha a vyhýbá se zlu?“ Satan odpovídá: „Je to bez důvodu, že se Job bojí Boha?“ Je přece bohatý a zdravý. „Ale vztáhni jenom na něho ruku a dotkni se všeho, co je jeho; opravdu tě bude do tváře proklínat.“

Bůh dovoluje satanovi tento „pokus s člověkem“, který připravuje Joba o všechno jeho jmění a o jeho zdraví. „Kancelářská strategie“ ďábla ale ztroskotává. Protože Job nakonec v chudobě a nemoci říká opravdu nejzbožnější modlitbu Bible: „Hospodin dal, Hospodin vzal. Budiž jméno Páně pochváleno.“ (srov. Job 1,6–21) Skutečně nejduchaplnější a nejzábavnější moderní zobrazení boje obou „kancelářských strate-

gií“ rozvíjí C. S. Lewis ve svých „Radách zkušeného ďábla“. – Co nám říká Písmo svaté o obou těchto „kancelářských strategiích“?

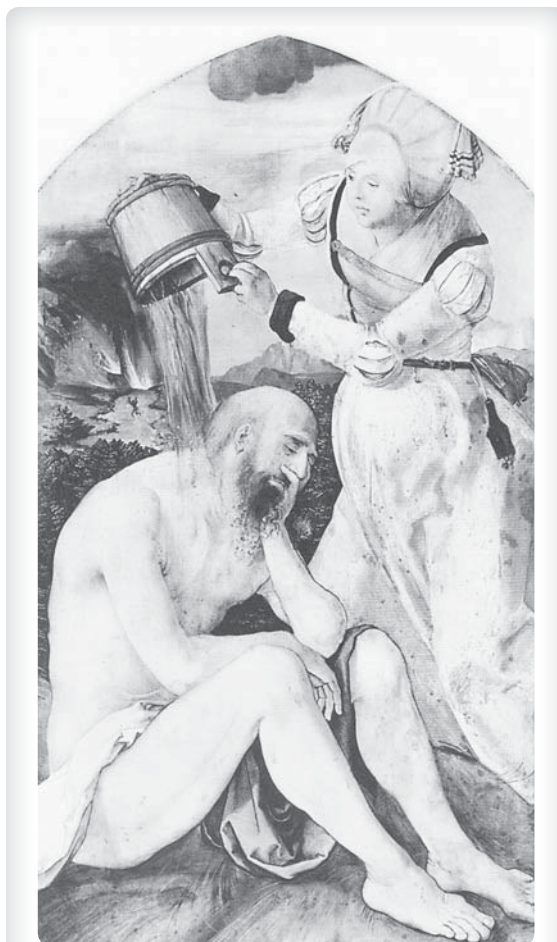
1. Pokoušení Ježíše jako „kancelářská strategie“ ďábla

Ježíš začíná své veřejné působení poselstvím: „Čas se naplnil a Boží království je velmi blízko; činte pokání a věřte evangelium.“ (Mk 1,15) Na co mysleli první učedníci Ježíšovi, když je povolal, aby ho následovali? Když zbožný Izraelita slyšel poselství „Boží království je velmi blízko“, pak doufal, že se naplnu-

jí ta velká mesiánská zaslíbení proroků, podle nichž vzniká nová a konečná „Davidova říše“ a že se Jeruzalém stane podle Izaiáše předpovídaným náboženským centrem celého světa (srov. Iz 2,1–4). Tato „vláda Boží“ se očekává jako náboženská, sociální a politická událost, kterou budou překonána také velká lidská zla, jako jsou hlad, nemoci a válka, a začne království všeobecného míru. Jakým způsobem měl ale Mesiáš tato očekávání splnit? Že to Ježíš dělal úplně jiným způsobem, než to očekávala tenkrát panující „kancelářská strategie“ zákoníků, totiž nikoliv jako politický Mesiáš, nýbrž svojí obětí na kříži, to se museli jeho učedníci teprve učit namáhavým procesem změny smýšlení. Úplně to mohli pochopit až ve světle velikonočních událostí. Ďáblu se vlastně nemůže stát nic horšího, než když „kancelářská strategie“ Boží dosáhla úspěchu skrze Ježíše. Třemi pokoušeními chtěl od toho Ježíše odvrátit: U Marka čteme krátce a přesvědčivě po křtu Ježíšově Janem Křtitelem: „A hned ho Duch vyvádí na poušť. A na poušti byl čtyřicet dnů a pokoušel ho satan.“ (Mk 1,12–13) Proč byl ale Ježíš pokoušen? Matouš (4,1–11) a Lukáš (4,1–13) nám píší podrobně o tom, jak chtěl ďábel Ježíše odvrátit od té „kancelářské strategie“ Boží.

a) Pokoušení sociálního Mesiáše

Postavení obyčejných lidí v době Ježíšově se vyznačovalo rozšířenou nezaměstnaností a utlačováním mnoha zemědělských dělníků velkostatkáři (viz podobenství Ježíšovo o dělnících na vinici, Mt 20,1–16). K tomu přišly ještě daně a cla, kterými zatížila římská okupační moc malé řemeslníky a obchodníky. Toto všechno měl Mesiáš konečně odstranit, tak doufali. Co by bylo pro Ježíše na tomto pozadí snadnější, než poslechnout výzvy ďablu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať se z těch kamenů stanou chleby.“ (Mt 4,3) Ježíš odmítl tuto výzvu odpovědí: „Netoliko chle-

*Jobovi jeho žena řekla: „Nač máš být dál bezúhonný? Zlořech přece Bohu a zemi!“
Job jí odpověděl: „Mluviš jako bláznivá.
Přijímáme-li štěstí jako dar od Boha,
nemáme stejně přijmout i neštěstí?“
(Job 2,9–10)*

bem bude živ člověk, ale každým slovem, jež vychází z Božích úst.“ (Mt 4,4) Když Ježíš vykonal svůj první zázrak „proměnění chleba“ a nasýtil „asi 5000 mužů“, kteří ho následovali v opuštěné krajině, tenkrát napsal evangelista Jan: „Když lidé viděli to znamení, který právě učinil, říkali: »On je opravdu ten prorok, který má přejít na svět.« Tu Ježíš shledal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho udělali králem, a tak zcela sám opět utekl na horu.“ (Jan 6,14–15) Tím Ježíš odmítl nedorozumění „sociálního Mesiáše“. Bezprostředně potom pronesl v synagóze v Kafarnaum svoji řeč o „nebeském chlebu“. Jejími zásadními větami jsou sdělení: „Já jsem chléb života... Kdo bude jíst tento chléb, bude živ navěky... Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ (Jan 6,48–58)

Církev proto nesmí propadnout pokušení, očekávání světské společnosti podle „sociálně užitečné“ organizace, aniž by zvěstovala základní náboženské poselství Ježíšovo o „pravém chlebu života“. Pokušení „sociálního Mesiáše“ spočívá pro církev v tom, že považuje něco jiného za „úspěšnější“ než zvěstování víry v Ježíše, Vykupitele všech lidí.

b) Pokušení teatrálního Mesiáše

Jak říká Benedikt XVI. v prvním svazku svého díla „Ježíš Nazaretský“, tady vystupuje ďábel „jako teolog“⁽¹⁾, aby odradil Ježíše od jeho poslání: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů“ (z cimbuří chrámu). (Lk 4,9)

Když Ježíš na začátku svého působení uzdravoval mnoho nemocných, takže se jednou „celé město shromáždilo přede dveřmi“, tu „ráno... odešel na pusté místo a tam se modlil“. Když ho učedníci konečně našli, řekli mu: „Všichni tě hledají“, samozřejmě aby byli tímto teatrálním divotvůrcem uzdraveni ze svých nemocí. Ježíš ale odpověděl: „Pojďme jinam, do sousedních městeček, abych kázal i tam, vždyť kvůli tomu jsem vyšel.“ (srov. Mk 1,32–39) Co ale „kázal“ Ježíš? Když jednou spustili střechou před něho jednoho ochrnutlého, aby ho uzdravil, řekl Ježíš: „Synu, jsou ti odpuštěny hříchy.“ Že ho potom také ještě uzdravil, není vlastním cílem poslání Ježíšova, nýbrž znamením pro to, „že Syn člověka má moc odpouštět na zemi hříchy“ (Mk 2,5–10).

Znamení božského působení Ježíšova prožíváme také dnes mezi námi. Ale není to žádné „divadlo“, jako by bylo vržení Ježíše z cimbuří chrámu, k němuž vybízel ďábel. Proto musíme být opatrní, když někteří divoce vystupující náboženští vůdci pořádají show. Ježíšem uskutečňované duchovní zázraky se dějí také dnes, ale nikoliv teatrálně, nýbrž v tichosti – třeba když mládež po prožitku Světových dnů mládeže po letech znovu přistoupí ke svátosti pokání. Nebo když se ptali těch sedmi mladých mužů, kteří před několika týdny vstoupili do bonnského Collegia Albertinum, aby se stali kněžími, jak k tomuto rozhodnutí dospěli. Pak je možné žasnout, jaké divy působí Pán ve své církvi dnes, navzdory duchu doby a ve vši tichosti. Tyto se dějí uvnitř, nikoliv teatrálně.

c) Pokušení politického Mesiáše

V posledním pokušení nabízí ďábel Ježíšovi vládu nad světem (Lk 4,5–7). Cožpak neměl Mesiáš „být králem světa, který by sjednotil celou zemi v jedno velké království míru a hojnosti?“, ptá se papež Benedikt XVI. Jak daleko pomýšleli v tomto směru jeho učedníci, ukazuje otázka, kterou položili dokonce ještě Zmrtvýchvstalému: „Obnovíš v tomto čase království v Izraeli?“ Ale Ježíš neodpověděl na jejich otázku, nýbrž jim slíbil „sílu Ducha Svatého“ a tím také schopnost, aby byli jeho „svědky až do hranic země“ (srov. Sk 1,6–8).

Podle Benedikta XVI. „království Boží roste pokorou zvěstování těch, kteří se stanou jeho učedníky...“.

Cenou „zabezpečit víru moci... je nako nec vždycky to, že víra začne sloužit moci a poddá se jejím měřítkům.“⁽²⁾

2. Pochopit „kancelářskou strategii“ Boží

a) Biblický klíč

Potom, co Ježíš nepodlehli falešným „mesiánským“ pokušením současně „politické teologie“, řekl evangelista: „A andělé mu sloužili.“ (srov. Mt 4,11) Andělé slouží ve sféře Boží pro „vůli Boží“. Bohu vydává do rukou Ježíš svůj život na Olivové hoře v noci před svým utrpením a smrtí.

Pokušeními chtěl ďábel Ježíše svést, aby následoval jeho „kancelářskou strategii“, totiž aby nastoupil na cestu sociál-

ního, teatrálního nebo politického Mesiáše. Na konci svého vyprávění o pokoušení Ježíše píše evangelista Lukáš: „Když takto vyčerpal veškeré své pokušení, ďábel od něho až do příhodného okamžiku odstoupil.“ (Lk 4,13)

Tím chce evangelista říci, že se ďábel po své první „porážce“ v žádném případě nevzdal, aby Ježíše dále nepokoušel. Činil to nanejvýš lstivým způsobem, tím, že vklouzl do Petrovy podoby, když Ježíš začal „svým učedníkům dávat najevo, že musí odejít do Jeruzaléma, mnoho tam vytrpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vstát z mrtvých. Petr si ho vzal stranou, hněvivě mu začal domlouvat a řekl: »Toho tě chraň Bůh, Pane! Ne, tohle se ti nestane!« On (Ježíš) se však obrátil a řekl Petrovi: »Klid se mi z cesty, satane! Překážíš mi, neboť tvé smýšlení není Boží, ale lidské!« (Mt 16,21–23)

Biblické kořeny „kancelářské strategie“ Boží našli jeho učedníci později – na rozdíl od tehdy vládnoucí teologie – v „písni Božího služebníka“ proroka Deuteroizaiáše, z nichž se cituje v liturgii Velkého pátku. Tam se jeví Mesiáš nikoliv jako sociální, teatrální nebo politický pán světa, nýbrž jako „Beránek Boží“ (Jan 1,36; Iz 53,7), který vydal „svůj život jako smírnou oběť“ (Iz 53,10).

Teprve tato teologie „zástupnosti“ pomohla učedníkům Ježíšovým, aby ve víře přijali jeho smrt na kříži a zvěstovali o Letnicích: „Toho Ježíše Bůh vzkřísil, my všichni jsme toho svědky.“ (Sk 2,32) To jsou nejdůležitější věty „kancelářské strategie“ Boží.

b) Nepochopení časopisu Der Spiegel

Kdo nechápe nic z této „kancelářské strategie“ Boží, nemůže také pochopit, o co církvi jde. Typickým příkladem pro to je jeden článek ve *Spiegelu*, v němž autoři označují papeže Benedikta XVI. jako „ujetého“: Jeho myšlení a jednání se prý živí z „teologických pouček“ (odkud jinak?). On prý žije „ve vlastním světě... světě starých církevních otců“ (to je jedna z jeho silných stránek!). On prý chce „neustále předkládat pravdy víry a má málo na mysli postavení své církve v tomto světě“, a přichází proto „v krásné pravidelnosti do kolizí s reálně existujícím světem“ (přesně toto Ježíš předpověděl svým

učedníkům!).⁽³⁾ „Jádrem všech pokušení je odsunutí Boha stranou,“ říká Benedikt XVI., tedy pokus, „jak uvést svět do pořádku podle svého bez Boha.“ Že takto smýšlí nevěřící „svět“, je zřejmé. Pokušiteli jde o to, aby přivedl také věřící na tuto „kancelářskou strategii“. On chce poohnout Ježíše a nás k tomu, abychom požadovali místo chleba seslaného z nebe jenom tento pozemský. Abychom vsadili na náboženskou podívanou a politickou kalkulaci namísto toho, abychom důvěřovali darům Ducha Svatého.

c) Směrnice Benedikta XVI.

Podstatné pokušení křesťanství a každého jednotlivého křesťana vzniká dle Benedikta XVI. v tom, že si chce každý „udělat“ jiného Boha než toho, kterého nám přinesl Ježíš. Přemýšlet o tomto základním pokušení, případně mu nepodlehout, to musí být „kancelářskou strategií“ církve v současné situaci. Jenom ten, kdo si zodpoví otázku Boha ve smyslu Ježíšově, může zůstat věrný svému poslání, jenom tak a nijak jinak může sloužit lidem. Zcela tímto směrem ukazuje také v současnosti mnoho čtená kniha Roberta kardinála Saraha „Bůh, nebo nic“.

Dnes spočívá toto pokušení v tom, jak říká Benedikt XVI., vykládat křesťanství „jako recept na pokrok a všeobecný blahobyt, který je vlastním cílem veškerého náboženství“. Kriticky se někteří ptají: „Co přinesl Ježíš, jestliže nechtěl zavést lepší svět?“ Papež Benedikt odpovídá: „Přinesl Boha... Teď známe jeho tvář... Boží moc je v tomto světě tichá, ale je to pravá, trvalá moc.“⁽⁴⁾ Druhý Vatikánský koncil to vyjádřil touto výstižnou větou: Poslání církve se osvědčuje „jako náboženské a právě tím [a ničím jiným] i svrchovaně lidské“ (*Gaudium et spes* 11).

Z Der Fels 1/2017 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Joseph Ratzinger – Benedikt XVI.: *Ježíš Nazaretský*. Společnost pro odbornou literaturu – Barrister & Principal, Brno 2007. Str. 37.

⁽²⁾ *Tamtéž*. Str. 40.

⁽³⁾ „Der Entrückte“, in: Der Spiegel, č. 6, 2. 2. 2009.

⁽⁴⁾ Joseph Ratzinger – Benedikt XVI.: *Ježíš Nazaretský*. Společnost pro odbornou literaturu – Barrister & Principal, Brno 2007. Str. 42–43.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

bo svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium – Jan 20,19–23

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“

Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Marie Magdalská – apoštolka naděje

– dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

objevuje nejpřevratnější skutečnost lidských dějin, když je oslovena svým jménem: „Marie!“ (v. 16)

Je krásné přemýšlet o tom, že první zjevení Zmrtvýchvstalého bylo podle evangelií tak osobní! A že existuje někdo, kdo nás zná, vidí naše utrpení a zklamání, soucítí s námi a oslovuje nás jménem. Tento zákon najdeme napsaný na stránkách evangelia. Okolo Ježíše se vyskytuje mnoho lidí, kteří hledají Boha, avšak nejpodivuhodnější a mnohem dřívější je skutečnost, že především Bůh si dělá starost o náš život, chce nás pozvednout, a proto nás volá jménem a v každém rozpoznává jeho tvář. Každý člověk je příběhem lásky, který Bůh píše na tuto zem. Každý z nás je příběhem Boží lásky. Každého z nás volá Bůh jeho vlastním jménem, zná nás po jménu, dívá se na nás, očekává nás, odpouští nám a má s námi trpělivost. Je to pravda nebo ne? Každý z nás tuto zkušenost má.

A Ježíš volá: „Marie!“ Revoluce jejího života – revoluce mající proměnit existenci každého muže i ženy – začíná jménem, které zní v zahradě s prázdným hrobem. Evangelia popisují Mariino štěstí. Ježíšovo zmrtvýchvstání není radost dávaná po kapkách, nýbrž vodopád, který uchvacuje celý život. Křesťanská existence není tkána tlumeným štěstím, nýbrž vlnami, které strhávají všechno. Zkuste také pomyslet – nyní, v této chvíli – obtížení zklamáními a ztroskotáními, která si každý z nás nosí v srdci, že existuje Bůh, který je nám blízko, volá nás jménem a říká nám: „Vstaň, přestaň plakat,

protože jsem tě přišel vysvobodit!“ Jak nádherné!

Ježíš není někým, kdo se přizpůsobil světu a toleruje, že v něm přetrvávají smrt, zármutek, nenávisť a morální zmar člověka... Náš Bůh není netečný. Náš Bůh – dovolím si říci – je snilek, který sní o transformaci světa a uskutečnil ji v mysteriu Vzkříšení.

Marie by chtěla svého Pána obejmout. On však nyní vystupuje k nebeskému Otci, zatímco ona je poslána nést tuto zvěst bratřím. A tak žena, která byla v moci zlého (srov. Lk 8,2), než potkala Ježíše, se nyní stala *apoštolkou nové a té největší naděje*. Její přímluva ať pomáhá také nám prožívat tuto zkušenost: v pláči a opuštěnosti slyšet zmrtvýchvstalého Ježíše, který nás volá jménem, a se srdcem naplněným radostí jít a zvěstovat: „Viděla jsem Pána!“ (Jan 20,18) Změnil jsem život, protože jsem viděl Pána! Nyní jsem jiný než dříve, jsem někým jiným. Změnil jsem se, protože jsem viděl Pána. Toto je naše síla a toto je naše naděje.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

Bl. Marie Terezie Chiramel Mankidiyanová

Indie je v obecném povědomí katolíků spjata s postavou Matky Terezy, nicméně již půl století před ní zde v pověsti svatosti žila Marie Terezie Chiramel Mankidiyanová. Církev to potvrdila ústy papeže Jana Pavla II. v roce 2000.

Narodila se 26. dubna 1876 jako třetí z pěti dětí zámožných rodičů Mankidiyanových v indické vesnici Putheneria, ležící v provincii Trissur ve státě Kérala. Rodiče jí dali jméno Terezie – podle velké světice z Avily. Bohatství je nezaslepovalo a svým dětem vštěpovalo, co je pravým smyslem života. Když však rodina během krátké doby přišla na mizinu, otec Tomáš začal ve velkém holdovat alkoholu. Zapomnění na dně skleničky spolu s ním hledal i jeho nejstarší syn. Ne tak Terezie.

Zní to sice jako klišé, ale ona opravdu od malička vzplála láskou ke Kristu a plně se mu oddala. Dokládá to skutečnost, že se už jako dítě ze své vlastní vůle 4x týdně postila a modlila se několik růženců denně. Matka Thanda se sice v obavě o její zdraví snažila její mladistvý zápal mírnit, avšak útlá dívka byla zamilovaná do nebeského Ženicha a s touhou se mu co nejvíce podobat mu ve svých 10 letech dala slib, že se jednou provždy vzdá touhy po ženiších pozemských. Když jí pak v jejích 12 letech matka zemřela a ona přestala chodit do školy, přestalo jí doma držet poslední pouto a brzy nato domov opustila. Bytostně ji totiž přitahoval život někde v samotě, vyplněný modlitbou a askezí.

Poustevnictví ovšem nebylo její cestou, a když to konečně pochopila i ona, vrátila se. V rodné vsi založila se třemi družkami modlitební skupinu; dívky přitom nedlely „jen“ na modlitbách, ale s obdivuhodným nasazením se vrhly do služby chudým a potřebným, pečovaly o nemocné, hlavně pak o malomocné. Terezie pak měla ještě jeden úkol, který si nikým nechtěla nechat vzít – starala se o výzdobu kostela.

V soukromí vedla styl života, jímž dala vzpomenout na starodávné poustevníky, proslulé v celém tehdejší světě svým velice tvrdým odříkáním. Kladla na sebe těžká břemena, modlila se za obrácení hříšníků a tyto modlitby podporovala heroickými kajícími skutky, především pak přísnými posty. Zcela se světila Svaté ro-

dině, za což se jí dostávalo četných vidění jejích členů, zvláště pak Panny Marie. To na ni tak působilo, že od jednoho takového zjevení z roku 1904 začala používat namísto svého jména křestního jména Matky Boží.

Už jako sestra Marie založila o 10 let později se svým duchovním vůdcem P. Josefem Vithayathilem Kongregaci Svaté rodiny, aby tak dosavadní dobrovolnická činnost dostala pevný rámec, a složila jako první členka této kongregace řeholní sliby. P. Vithayathile se stal duchovním vůdcem i dalších sester, ona se jako novicmistryně starala o formaci novicek vstupujících do kongregace, k jejímž charismatům patří péče o nemocné a umírající, pomoc nemajetným rodinám či výchova dívek ve školách a sirotčincích zřízených kongregací. Během svého života stála sestra Marie u zrodu tří nových klášterů, dvou internátních škol a jednoho sirotčince.

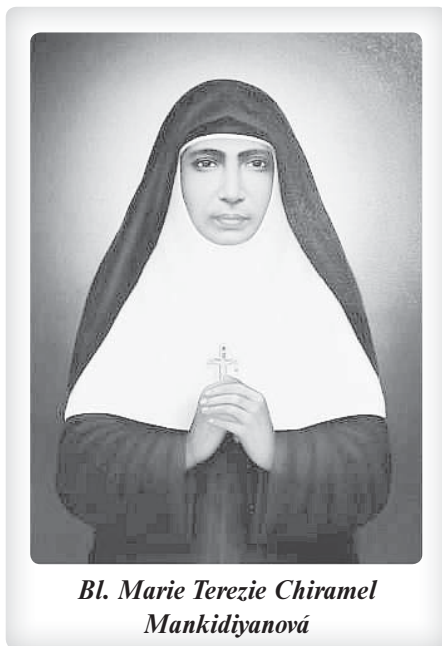
Místní biskup Mar John Menachery ji sice původně přiměl ke vstupu ke karmelitkám v Olluru, leč po dvou měsících na Karmelu poznala totéž, co kdysi v poustevně – že to není cesta, po níž by se měla ubírat. Nebyla to neposlušnost vůči biskupovi, nýbrž poslušnost vůči Pánu,

jenž k ní neustále hovořil – a ona uměla naslouchat. Pak není divu, že byla již od svého návratu z poustevny Boží vyvolanou i co do vnějších projevů – měla dar prorocství a uzdravování, dostávala se do extázi, při nichž se kolem ní šířila lahodná vůně a vyvstávala světlá aura. Dokonce i levitovala. Vrchol pak přišel v podobě stigmat, jimiž ji Bůh obdařil. Na druhou stranu samozřejmě nebyla ušetřena útoků ďáblových a pokušení v míře úměrné obdržným darům. V neposlední řadě prožívala také svou „temnou noc“.

Biskup Menachery byl z Mariiných projevů poněkud rozpačitý, navíc se k jeho sluchu dostávala nespravedlivá nařčení od lidí z jejího okolí. Proto nejprve zareagoval tak, že jí zakázal každodenní přijímání Eucharistie – mohla svátostného Krista přijímat toliko 1x týdně. Několikrát byl nad ní vykonán i exorcismus. Všechny tyto zkoušky, jež probíhaly ještě v době, než se stala řeholnicí, zvládala s obdivuhodnou trpělivostí a pokorou, která byla podle svědků její největší devizou. I díky ní nakonec přesvědčila svého biskupa a ten, jak již bylo řečeno, svolil roku 1914 k otevření prvního řeholního domu kongregace pod jejím vedením, čímž sestru Marii de facto veřejně očistil ode všech podezření a nařčení.

V Indii se Marie Terezie Chiramel Mankidiyanová přirovnává k Matce Tereze z Kalkaty – byla vlastně její předchůdkyní na poli činné lásky v této exotické zemi. Její život a skutky, její péče o druhé, láska k bližním, to bylo ovoce pravé víry tam, kde vládne spíše sobectví, jehož plody lze vidět na ulicích velkoměst. Blahoslavená sestra Marie tyto „plody“ začala sbírat, očisťovat a přivádět k Bohu.

V raných dobách čítala Kongregace Svaté rodiny 55 sester, dnes jich je kolem 1600 a jsou činné nejen v Indii, ale kupříkladu i v Itálii, Německu či v Ghaně. Jejich zakladatelka odešla ke svému nebeskému Ženichovi 8. června 1926 poté, co si po pádu těžce poranila nohu; do rány se dostala sněť, což ve spojitosti s cukrovkou vedlo k jejímu úmrtí. S pokorou so-

*Bl. Marie Terezie Chiramel
Mankidiyanová*

bě vlastní požádala sestry, aby ji nechaly umírat na podlaze.

Není bez zajímavosti, že právě zázračné uzdravení nohou bylo použito jako důkaz svatosti při beatifikačním procesu této výjimečné řeholnice, který na diecézní úrovni započal v roce 1983 a zakončen byl v roce 1999. Šlo o uzdravení 15letého Mathewa D. Pellisseryho. Ten se v roce 1956 narodil s těžkým postižením dolních končetin, které byly tak zkrouce-

né, že se mohl zprvu jenom plazit po zemi. Později sice mohl i chodit, nicméně se značnými obtížemi. Na radu rodinné známé započal Mathew 40denní řetězec půstu a modliteb s prosbou o přímluvu sestry Marie za uzdravení. Po 33 dnech vytrvalých modliteb měl v noci z 20. na 21. srpna 1970 sen o řeholnici, jež mu masírovala pravou nohu. Když se ráno probudil, byla noha zdravá. Takřka přesně o rok později, když konal obdobnou

40denní modlitební a kající praxi s prosbou o přímluvu sestry Marie, se uzdravila i jeho druhá noha – stalo se tak opět v noci, tentokrát z 27. na 28. srpna 1971. Od té doby je zcela zdravý a může normálně chodit. Mohl se tak 9. dubna 2000 osobně dostavit na Svatopetrské náměstí v Římě, aby byl přítomen okamžiku, kdy Jan Pavel II. zapsal sestru Marii Terezii Chiramel Mankidiyanovou do seznamu blahoslavených.

Lucie vypráví o Fatimě (5)

Při příležitosti 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě předkládáme čtenářům Světla vzpomínky jedné z vizionářek, sestry Lucie dos Santos, které vyšly svého času v českém překladu v knize Františka Presse „Děvečky Boží“. Text je redakčně upraven a doplněn kromě původních také o poznámky redakce Světla.

Druhé zjevení

Dne 13. června se v naší farnosti slavil svátek svatého Antonína. Ten den bylo zvykem vypustit stáda velmi brzo ráno. V devět hodin byla už zase zavírána do chléva, aby se mohlo jít na slavnost. Matka i mé sestry věděly, jak mám slavnost ráda, a tak mi řekly: „Hned uvidíme, jestli si místo svátku půjdeš povídat s tou Paní na Cova da Iria!“

Ten den mi nikdo neřekl ani slovo. Chovali se vůči mně, jako by si řekli: „Nechejme ji! Uvidíme, co bude dělat.“ Na úsvitu dne jsem tedy vyvedla své stádo s úmyslem, že ho v devět hodin opět zavřu do ovčince, půjdu na mši v deset hodin a pak půjdu na Cova da Iria. Ale hned po východu slunce mě zavolal bratr. Bylo třeba, abych se vrátila domů, protože tam bylo několik lidí, kteří se mnou chtěli mluvit. Sám tedy zůstal se stádem a já se šla podívat, co po mně chtějí. Bylo to několik mužů a několik žen, kteří přišli z Minde, z okolí Tomaru, Carvascosu, Boleirosu atd. a kteří mě chtěli doprovodit na Cova da Iria. Řekla jsem jim, že je ještě příliš brzo, a pozvala jsem je, aby šli se mnou na mši v osm hodin. Načež jsem se vrátila domů. Ti dobří lidé tam na mě čekali na dvoře, ve stíni fikovníků.

Matka i mé sestry zachovávaly opovrhlivý postoj, což se mě po pravdě velice dotýkalo a stálo mě to více než urážky. Kolem jedenácté hodiny jsem odešla

z domu, šla jsem kolem stavení svého strýce, kde mě očekávala Hyacinta s Františkem, a dala se s nimi, v očekávání toužebného okamžiku, cestou na Cova da Iria. Doprovázelo nás mnoho lidí a dávali nám tisíce otázek. Ten den jsem se cítila velice stísněně. Věděla jsem, že matka je zarmoucena. Chtěla mě za každou cenu přimět, abych, jak ona říkala, přiznala svou lež. Sestry byly na straně mé matky, a tak kolem mne vládlo ovzduší opravdového odsuzování a pohrdání.

Vzpomínala jsem tedy na uplynulé časy a tázala se: „Kam se poděla něha, kterou pro mě měla moje rodina ještě před nedávnem?“ Mou jedinou úlevou byly slzy, které jsem před Bohem prolévala a nabízela mu je jako oběť.

Když jsme se s Hyacintou a Františkem a jinými lidmi, kteří zde byli,⁽¹⁾ pomodlili růženec, opět jsme spatřili záblesk světla, které se přibližovalo (a které jsme nazývali „blesk“); a potom nad oním dubem Naši Paní, přesně jako v měsíci květnu.

„Co si ode mne přejete?“ tázala jsem se.

„Chci, abyste sem přišli 13. příštího měsíce, abyste se denně modlili růženec a abyste se naučili číst. Pak vám řeknu, co si přeji.“

Žádala jsem o uzdravení jednoho nemocného.

„Obrátí-li se,“ odpověděla Naše Paní, „uzdraví se do roka.“

„Chtěla bych vás poprosit, abyste nás vzala do nebe.“

„Ano, Hyacintu a Františka si vezmu brzo. Ale ty zde ještě nějaký čas zůstaneš. Ježíš tě chce použít k tomu, abych tvým prostřednictvím byla poznávána a milována. Chce ve světě založit uctívání mého Neposkvrněného Srdce.“

„Zůstanu zde tedy docela sama?“ tázala jsem se ji zarmouceně.

„Ne, má dcero. Trpíš hodně? Neztrácej odvahu! Nikdy tě neopustím. Mé Neposkvrněné Srdce ti bude útočištěm a cestou, jež tě dovede až k Bohu.“

Ve chvíli, kdy řekla tato poslední slova, rozevřela ruce a už podruhé k nám vyslala onen záblesk nesmírného světla, které z ní vyzařovalo.

Viděli jsme se v něm jakoby ponoření v Bohu. Připadalo mi, že Hyacinta a František jsou v části světla směřující k nebi a já v oné části, která se rozlévala po zemi. Po pravé ruce Naši Paní se objevilo Srdce obklopené trny, které jako by se do něho zabodávaly. Porozuměli jsme, že to je Mariino Neposkvrněné Srdce, uražené hříchy lidstva a žádající o nápravu.

Trápení

V té době se farář naší farnosti dověděl, co se děje, a vzkázal mé matce, aby mě k němu přivedla. Matce se ulehčilo, neboť si myslela, že pan farář převezme za události sám odpovědnost. Řekla mi: „Zítرا půjdeme brzy ráno na mši. Pak půjdeme do domu pana faráře. Kéž tě přiměje, abys řekla pravdu, ať to stojí, co chce! Ať tě potrestá, ať s tebou nakládá, jak mu bude libo! Jak bych byla spokojena, kdyby tě přinutil, aby ses přiznala, že jsi lhala!“

Druhého dne jsem následovala svou matku, která mi po cestě neřekla ani slovo. Přiznám se, že jsem se chvěla očekáváním,

co bude následovat. Při mši svaté jsem Bohu nabídla své utrpení. Pak jsem přešla se svou matkou náměstí s kostelem a vystupovala po schodech na verandu farářova domu. Vystupujíc po prvních schodech, matka se ke mně obrátila a řekla mi: „Nemuč mě už! Řekni teď panu farářovi, že jsi lhala, aby příští neděli mohl v kostele říci, že všechno byla lež. Proč klamat všechny ty lidi, kteří běží na Cova da Iria modlit se před dubem!“ Hned poté zaklepala na dveře. Přišla nám otevřít sestra dobrého faráře. Usadila nás na lavici a řekla, abychom chvíli počkaly. Konečně přišel pan farář. Uvedl nás do své kanceláře, pokynul mé matce, aby se posadila na lavici a mne zavolal, abych přišla k jeho psacímu stolu. Když jsem viděla, že mě vyslýchá docela klidně, a dokonce přívětivě, byla jsem udivena. Nicméně jsem stále čekala, že něco přijde. Výslech byl velmi pečlivý, puntičkářský, dovolila bych si říci, že téměř trapný. Pan farář vynesl nade mnou malé pokárání těmito slovy: „Nezdá se mi, že by to bylo zjevení z nebes. Když se taková věc, jako je tato, přihodí, obvykle náš Pán žádá duše, s nimiž je ve styku, aby se se vším, co se děje, svěřily svému zpovědníku nebo svému faráři. Ale toto dítě naopak uhýbá, jak může. Mohlo by to být démonovo šálení. Uvidíme, jak to bude pokračovat. Budoucnost nám řekne, co si o tom máme myslet.“

Kolik mě tato úvaha stála utrpení, to ví jen náš Pán, neboť jen on sám může proniknout do soukromí naše srdce. Začala jsem se tedy ptát sebe samotné, zda ony projevy nejsou dílem démona, který mne tímto způsobem chce zatratit. A protože jsem slýchávala, že démon přináší vždycky boj a nepořádek, začala jsem mít zato, že skutečně od té doby, co jsem začala vidat ony věci, nebylo u nás už radosti a klidu. Jakou úzkost jsem pocítila!

Svěřila jsem se se svými pochybnostmi svým malým příbuzným. Hyacinta mi odpověděla: „Ne, to není démon, kdepak! Říká se, že démon je velice ošklivý a že je pod zemí v pekle. A tato Paní je tak krásná! Viděli jsme, jak vystupuje k nebi.“ Náš Pán jich takto použil, aby poněkud rozptýlil moje pochyby. Ale během tohoto měsíce jsem ztratila nadšení pro praktikování oběti a umrtvování a byla jsem na vahách, zda to neskončím tak,

že řeknu, že jsem lhala, abych to celé už nějak uzavřela. Hyacinta s Františkem mi řekli: „Nedělej to! Copak nevidíš, že bys lhala, a lhát je přeče hřích.“

Třetí zjevení

13. červenec se přiblížil a já se sama sebe tázala, půjdu-li tam. Myslela jsem: „Je-li to démon, nač se na něj chodit dívat? Budou-li se mě ptát, proč tam nejdu, řeknu, že mám strach, že se nám tam zjeví démon, a že právě proto tam nejdu. Ať si Hyacinta s Františkem dělají, co chtějí! Co se mne týče, já se už na Cova da Iria nevrátím.“ Rozhodnutí bylo učiněno a já byla pevně rozhodnuta, že je dodržím. Dvanáctého odpoledne se začal shromažďovat lid, aby přihlížel událostem příštího dne. Zavolala jsem tedy Hyacintu a Františka a oznámila jim svoje rozhodnutí. Odpověděli mi: „My tam rozhodně půjdeme. Ta Paní nás o to žádala.“ Hyacinta byla na hovor s Paní připravena, ale bylo jí líto, že tam nechci jít i já, a dala se do pláče. S tím jsem je opustila a schovala se, abych nemusela mluvit s lidmi, kteří mě hledali a chtěli se mě vyptávat. Matka si myslela, že jsem se šla bavit s dětmi z vesnice, zatímco jsem byla ukryta za ostružiníkem, který byl na pozemku jednoho souseda, který se dotýkal našeho „Arneiro“, poněkud východněji od studny, o níž jsem už několikrát hovořila. Když jsem se pak večer vrátila domů, matka se mě opět zmocnila a řekla mi: „Vida, tuhle mám našeho svatouška. Celý čas, co není s ovcemi, se hezky baví, a to ještě ke všemu tak, že ji nikdo nemůže najít.“

Když se nazívala přibližovala hodina odchodu, cítila jsem pojednou nutkání tam jít, a to tak podivnou silou, že nebylo možné jí vzdorovat. Vydala jsem se tedy na cestu a zastavila se ve strýcově domě, abych se podívala, zda tu ještě je Hyacinta. Našla jsem jí v jejím pokoji s bratrem Františkem, jak klečí před postelí a pláče.

„Ani vy tam nepůjdete?“ tázala jsem se jich.

„Bez tebe se tam neodvažujeme jít. Tak tedy pojď!“

„Dobrá, jdu tam,“ řekla jsem jim.

Odešli se mnou s rozjasněnými tvářemi. Na cestě nás očekávali četní lidé a nahoru jsme se mohli dostat jen s obtížemi.

Za chvíli po našem příchodu na Cova da Iria, zatímco jsme se před dubem

modlili růženec uprostřed velkého davu lidí⁽²⁾, jsme uviděli záblesk známého světla, nad dubem pak Naši Paní.

„Co si ode mne přejete?“ ptala jsem se.

„Chci, abyste sem přišli příští měsíc třináctého a abyste se denně modlili růženec na počest Panny Marie Růžencové, a tak si vyprosili světový mír a konec války, protože jen Ona vám může přispět na pomoc.“

„Ráda bych vás poprosila, abyste nám řekla, kdo jste, a zda byste neudělala zázrak, aby všichni uvěřili, že se nám zjevujete.“

„Chod'te sem každý měsíc. V říjnu vám řeknu, kdo jsem a co si přeji, a učiním zázrak, který všichni uvidí, aby uvěřili.“

Teď jsem přednesla Naši Paní několik proseb; nevzpomínám si už jakých. Vzpomínám si jen na to, že Naše Paní mi řekla, že je třeba se modlit růženec, aby byly tyto milosti během roku získány. A pokračovala:

„Obětujte se pro hříšníky a říkejte často, zejména tehdy, činíte-li nějakou obět: »Ó, Ježíši, to je z lásky k tobě, za obrácení hříšníků a za nápravu hříchů spáchaných proti Neposkvrněnému Srdci Mariinu.«“

Jak říkala tato poslední slova, rozevřela ruce stejně jako za dvou předchozích měsíců. Záblesk z jejich rukou jako by pronikl zemí a my jsme spatřili oceán ohně. V tomto ohni byli ponořeni démoni a duše zatracených. Ty byly jako průsvitné řeřavé uhlíky, černé nebo spálené a měly lidskou podobu. Vznášely se v tomto požáru, pozvedány plameny, které vystupovaly z nich samotných s mračny dýmu, a na všech stranách padaly zase zpátky, podobny jiskrák při velkých požárech, bez tíhy a rovnováhy, s velkým křikem a řevem bolesti a zoufalství, který naháněl strach a hrůzu. Démoni se od lidí odlišovali hrůznými a odpuzujícími podobami neznámých a zvláštních živočichů, ale přitom průhledných a podobajících se řeřavým uhlíkům.

Poděšení a jakoby prosíce o ochranu, pozvedli jsme oči k Naši Paní, která nám s dobrotivostí a smutkem řekla: „Viděli jste peklo, kam jdou duše ubohých hříšníků. To k jejich záchraně chce Bůh na světě založit uctívání mého Neposkvrněného Srdce! Budete-li konat, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a budete mít mír. Válka se schyluje ke konci.“

Suma o darech svatého Josefa (70)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XIII: Dar blahoslavenství chudoby (První část)

To, co se říká o blaženosti chudoby, je třeba sledovat se zbožnou pečlivostí: někdy to totiž vzdělává a osvětluje lidskou nevědomost, ale jindy, je-li to špatně pochopeno, se naopak stává podnětem omylu. Proto jsme o tomto blahoslavenství už nemálo napsali, aby čistá záře tohoto blahoslavenství mohla jasnějším pochopením více zazářit.

Je třeba mít na mysli, že chudoba ducha, o níž Spasitel říká: „Blahoslavení chudí v duchu“⁽¹⁾, může být chápána buď jako ponížení nafoukaného a pyšného ducha, jak to vykládá sv. Augustin, nebo jako pohrdání pozemskými věcmi, jež se uskutečňuje duchem, tj. vlastní vůlí z podnětu Ducha Svatého, jak to vykládají sv. Ambrož a sv. Jeroným. A o této chudobě budeme nyní hovořit. Je však dvoji chudoba: jedna z vynucené nutnosti a druhá z vlastní vůle. První chudoba je nízká, nepřitelem přirozenosti, překážkou ctností, protivníkem bližnímu a tou, jež činí člověka nízkým a pohrdaným, a proto ji mužové vynikajícího života nazývají nízkou. Proto prohlašujeme tuto chudobu za samu o sobě zlou, i když může obnášet i něco dobrého, když zbavuje člověka některých starostí a překážek, jenž se takto osvobozen může věnovat duchovním věcem. Filosof⁽²⁾ tudíž praví: „Chudí tohoto druhu, dostávají-li se k řízení království, jsou ničitelé státu.“ Oproti tomu chudoba ducha, kterou chválí evangelium, nám přináší sedm dober: uznání hříchů, uchování ctností, pokoj srdce, naplnění tužeb, lahodnost duchovních dober, oslavení zásluh a nebeské dědictví. Tato chudoba je především známkou pokory, jejímž božským učitelem byl Kristus. Vždyť říká: „Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem“⁽³⁾ a chtěl na sebe tuto chudobu vzít. Z toho důvodu se ti, kdo pod vedením božského Ducha kontemplují křesťanská tajemství, zřikají bohatství, nakolik jim to dovoluje slabost lidské přirozenosti. Spokojují se s málem a minimem věcí, jež vyžaduje přirozenost, a bohatství pokládají za to, co je vzhledem k přirozenosti a stavu nadbytečné. Slušelo se však, aby Josef měl osla a peníze, jimiž zajišťoval Královnu světa a obstarával jí živobytí. A aby to nechybělo, pracoval svými rukama: od nikoho však nevyžadoval

nic, co by nebylo spravedlivé. Z toho důvodu také mohl mít dům, pole, oblečení a mnohý nábytek i sluhu a služku, a přitom nepostrádat zářících plodů chudoby. Hříchem je totiž přilnutí k věcem, a ne jejich vlastnictví; jejich milování, a ne užívání; touha po nich, a ne jejich potřeba. A tak dokážeme, že Josef zářil před Bohem co nejvznešenější okrasou blahoslavenství duchovní chudoby. K víře o tom nás přesvědčují mnohé důvody, i když časový odstup nám brání poznávat to zkušenostně.

První důvod vychází z vnitřní a bezprostřední příčiny chudoby, kterou je pokora srdce. Když totiž Glosa komentuje Matouše 5 (v. 3): „Blahoslavení chudí v duchu“, praví: „Chudí v duchu je pokorný srdcem.“ Ale Josef byl nejpokornější. Proto ho Bůh dal za snoubence nejpokornější Panně. Skvěl se tudíž nejjasnějším blahoslavenstvím duchovní chudoby.

Druhý důvod se bere z vnitřní a vzdálené příčiny chudoby, kterou je víra a zbožnost. Neboť Glosa tamtéž praví: „Ne nutnost, ale víra a zbožnost vytváří blahoslavené v duchu, kteří tím, že pohrdají všemi věcmi, žijí Bohu.“ Avšak toto všechno, totiž víra, zbožnost, pohrdání světem a žít Bohu, bylo vynikajícím způsobem v Josefovi – proto i blahoslavenství chudoby.

Třetí důvod vychází z účinku této chudoby ducha, kterým je zřeknutí se věcí. To se může dít dvojitým způsobem: podřízením si věcí nebo jejich různorodým zřeknutím se, jak to říká Apoštol: „Jako bychom nic neměli, a zatím máme všechno.“⁽⁴⁾ A toto je ten nejdokonalejší způsob chudoby. Avšak svatý Josef neměl nic, co se týká citového přilnutí, ve skutečnosti odmítal pozemské bohatství, v Kristu vlastnil všechno a měl na všechno právo, protože byl pravým manželem Královny všeho.

(Pokračování)

Z latinského originálu „Summa de donis Sancti Ioseph“ (Romae: ex Typographia polyglotta Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, 1887) přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 5,3.

⁽²⁾ Tedy Aristoteles. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Mt 11,29.

⁽⁴⁾ 2 Kor 6,10.

Nepřestanete-li však urážet Boha, za pontifikátu Pia XI. začne další, horší. Až spatříte noc ozářenou neznámým světlem, vězte, že to je ono velké znamení, jímž vám Bůh oznamuje, že hodlá potrestat svět za jeho zločiny válkou, hladem a pronásledováním církve a Svatého otce.

Abych tomu zabránila, přijdu a budu požadovat, aby Rusko bylo zasvěceno mému Neposkvrněnému Srdci a aby každou první sobotu (v měsíci) byla činěna smírná přijímání. Splňte-li mé přání, Rusko se obrátí a budete mít mír. Ne-li, Rusko rozšíří své bludy po celém světě a nastanou války a pronásledování církve. Mnoho dobrých bude umučeno, Svatý otec mnoho vytrpí, četné národy budou zničeny. Nakonec moje Neposkvrněné Srdce bude triumfovat. Svatý otec mi zasvětil Rusko, které se obrátí, a světu bude na určitý čas příznán mír. V Portugalsku bude dogma víry stále zachováno atd...⁽³⁾

Toto neříkejte nikomu. Františkovi ano, tomu to můžete říci. Když se modlíte růženec, říkejte po každém desátku: »Ó můj Ježíši, odpusť nám, uchraňuj nás od pekelného ohně, přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které toho nejvíce potřebují.«

Následoval okamžik ticha a já se zeptala: „Nic jiného po mně nežadáte?“

„Ne! Dnes po tobě nic jiného nežadám.“

A jako obvykle se Naše Paní zvolna vznesla směrem k východu a zmizela v nesmírném prostoru oblohy.

(Pokračování)

Z knihy František Press: *Děvečky Boží. Mariánské nakladatelství, Brno 1992* (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ V ten den se na Cova da Iria shromáždilo asi 50 osob.

⁽²⁾ V den třetího zjevení se zde sešlo už na 5000 osob.

⁽³⁾ Zde následuje tzv. třetí část „tajemství“, které později sestra Lucie sepsala a v roce 1957 odeslala do Říma.

Pondělí 5. 6. 2017

6:05 Pro vita mundi (139. díl): Nejstarší oratorian Vojtěch Zezulka **6:35** Skryté poklady: Christian **7:05** Outdoor Films s Danem Pribáněm (1. díl): Když se chce, tak to jde **8:40** Arménie – Víra hory přenáší **9:10** Mezi pražci (59. díl): Červen 2017 **10:00** Buon giorno s Františkem **11:05** UNITED Report (7. díl): Růst **11:30** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **11:40** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **11:50** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Můj Bůh a Walter: Vatikán **13:05** Salesiáni v Brazílii **13:25** Ars Vaticana (24. díl) **13:45** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Umění a mystika **15:00** Kapky na Mohelnickém dostavníku 2016 [P] **15:35** V souvislostech (188. díl) **16:00** Pouť (The Way, 2010) **18:15** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, a kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! **18:35** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **18:45** Česká věda [P] **19:00** Vatican magazine (913. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Velehradská zastavení: Díl 1. – Unionistické kongresy **19:40** ARTBITR – Kulturní magazín (40. díl) **20:00** Výpravy do divočiny: Šelmy hledají domov [L] **21:35** Terra Santa news: 31. 5. 2017 **21:55** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **22:20** Kulatý stůl: Celostátní setkání mládeže Olomouc 2017 **23:55** Vatican magazine (913. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:25** Noční univerzita: P. Petr Karas – Učedníci v něho uvěřili **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 6. 6. 2017

6:05 Můj Bůh a Walter: Vatikán **6:20** Hlubinami vesmíru s Mgr. Lenkou Soumarovou: Pozorování pro veřejnost **7:05** Brána pouťníků: Oratorium Jiřího Pavlice **8:10** Pod lampou **10:15** V souvislostech (188. díl) **10:35** Muzikanti, hrajte **11:05** Vatican magazine (913. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **11:40** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **11:50** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Živě s biskupem: biskup Tomáš Holub **13:20** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **13:35** Labuť sen o duši **14:30** Kulatý stůl: Celostátní setkání mládeže Olomouc 2017 **16:05** Ars Vaticana (24. díl) **16:20** O slovanství: kardinál Tomáš Špidlík SJ **16:35** Až na konec světa **17:40** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **18:00** Cirkus Noeland (9. díl): Roberto, Kekulín a karneval **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadety **18:35** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **18:45** Animované biblické příběhy: Znamení časů **19:15** Kurzy Alfa **19:30** Zpravodajské Noeviny (871. díl): 6. 6. 2017 [P] **20:00** Anežka Česká **21:05** Řeckokatolický magazín (113. díl) [P] **21:20** Vezmi a čti: Květen 2017 **21:40** Zpravodajské Noeviny (871. díl): 6. 6. 2017 **22:05** Post Scriptum **22:15** Bez tebe to nejde: Je matka církev mateřská? **23:20** Terra Santa news: 31. 5. 2017 **23:45** Jak potkávat svět (51. díl): s Růženu Děckou a jejími žáky **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 7. 6. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (871. díl): 6. 6. 2017 **6:25** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Umění a mystika **7:35** Misionáři chudých **7:55** Živě z kláštera: Mše svatá z komunitní kaple sester Congregatio Jesu ve Štětkní [L] **9:00** Vatican magazine (913. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Ars Vaticana (24. díl) **11:10** Soňa **11:30** ARTBITR – Kulturní magazín (40. díl) **11:40** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **11:50** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadety **12:00** Živě z kláštera: Polední modlitba se sestrami Congregatio Jesu ve Štětkní [L] **12:10** Jak potkávat svět (51. díl): S Růženu Děckou a jejími žáky **13:40** Víra do kapsy **13:55** Buon giorno s Františkem **15:00** Živě z kláštera: Odpolední vstup [L] **15:05** UNITED Report (7. díl): Růst **15:35** Zpravodajské Noeviny (871. díl): 6. 6. 2017 **16:00** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, a kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **16:20** Kalvária Nitrianské Pravno **17:00** Živě z kláštera: Adorace z kaple

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

kláštera ve Štětkní [L] **18:10** Můj Bůh a Walter: Historie církve **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **18:35** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **18:45** Královna a Matka Chorvatů **19:30** Terra Santa news: 7. 6. 2017 [P] **20:00** Po volání: Se sestrami Congregatio Jesu ve Štětkní [L] **21:05** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška [P] **21:20** Mezi pražci (59. díl): Červen 2017 **22:10** Noční univerzita: P. ThLic. Marcel Puvák – Symboly a mše svatá (1. část) **23:05** Generální audience Svatého otce **23:40** Česká věda **0:00** Večer chval (61. díl): Schola – Lubina **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 8. 6. 2017

6:05 Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **6:25** Klapka s ... (104. díl): Junior – Mgr. Zuzana Homolová-Baloghová **7:50** Noemova pošta: Květen **9:20** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **9:40** Terra Santa news: 7. 6. 2017 **10:05** Kulatý stůl: Celostátní setkání mládeže Olomouc 2017 **11:40** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **11:50** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Brána pouťníků: Oratorium Jiřího Pavlice **13:30** Generální audience Svatého otce **14:05** Hlubinami vesmíru s Mgr. Lenkou Soumarovou: Pozorování pro veřejnost **14:50** Muzikanti, hrajte **15:25** Cirkus Noeland (9. díl): Roberto, Kekulín a karneval **16:00** Zpravodajské Noeviny (871. díl): 6. 6. 2017 **16:20** Řeckokatolický magazín (113. díl) **16:40** Nikaragua – Matka všech **17:15** Ars Vaticana (25. díl) **17:25** Vatican magazine (913. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:00** Animované biblické příběhy: Znamení časů **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **18:35** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **18:45** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **19:00** Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (872. díl): 8. 6. 2017 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (132. díl): Krajem beze stínů po třicáté [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Karmelitánský klášter – Boxmeer **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (872. díl): 8. 6. 2017 **0:25** Můj Bůh a Walter: Historie církve **0:40** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, a kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 9. 6. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (872. díl): 8. 6. 2017 **6:25** Pro vita mundi (137. díl): PhDr.h.c. Pavel Žák **7:15** Jezuité o: Mariánská zjevení **7:35** Bělorusko – Květ mezi trny **8:05** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **8:50** Mezi pražci (59. díl): Červen 2017 **9:40** Česká věda **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (40. díl) **10:10** Výpravy do divočiny: Šelmy hledají domov **11:40** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **11:50** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (25. díl) **13:00** Anežka Česká **14:10** Kapky na Mohelnickém dostavníku 2016 **14:40** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **14:55** Missio magazín: Květen 2017 **16:00** Zpravodajské Noeviny (872. díl): 8. 6. 2017 **16:20** BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást, eucharistián – o oběti a mučednictví **16:40** Putování po evropských kláštřích: Karmelitánský klášter – Boxmeer **17:15** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **17:40** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **17:50** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky

Pražského Jezulátka **18:00** Noc kostelů 2017 – živý vstup [L] **18:10** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočivě u Žitčic **18:35** Noc kostelů 2017 – živý vstup [L] **18:45** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **19:00** Noc kostelů 2017 – živý vstup [L] **19:10** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově **19:35** Noc kostelů 2017 – živý vstup [L] **19:45** Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka, v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze **20:00** Noc kostelů 2017 – živý vstup [L] **20:10** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **20:35** Noc kostelů 2017 – živý vstup [L] **20:45** Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka **21:00** Noc kostelů 2017 – živý vstup [L] **21:10** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **21:35** Noc kostelů 2017 – živý vstup [L] **21:45** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru v Praze-Lhotce a Josef Špaček **22:05** Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice **22:30** Outdoor Films s Miroslavem Náplavou (32. díl): Století Zikmunda **0:05** Hlubinami vesmíru s Mgr. Lenkou Soumarovou: Pozorování pro veřejnost **0:45** V pohorách po horách (40. díl): Vršatec – Bílé Karpaty **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 10. 6. 2017

6:05 Pod lampou **8:10** Sedmihlášky (36. díl): Pod tým našim okénečkem **8:20** Cirkus Noeland (9. díl): Roberto, Kekulín a karneval **8:50** Animované biblické příběhy: Znamení časů **9:25** UNITED Report (7. díl): Růst **9:50** Můj chrám: Pavel Bratinka, disident a politik, a kostel sv. Václava v Praze-Dejvicích **10:05** Výpravy do divočiny: Šelmy hledají domov **11:40** Česká věda **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum [P] **12:25** Zpravodajské Noeviny (872. díl): 8. 6. 2017 **12:50** Můj Bůh a Walter: Historie církve **13:05** Vatican magazine (913. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:40** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (132. díl): Krajem beze stínů po třicáté **15:05** Arménie – Víra hory přenáší **15:35** Terra Santa news: 7. 6. 2017 **16:00** Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice **16:25** Muzikanti, hrajte **16:55** Anežka Česká **18:00** Duchovní malby (1. díl): Anděl **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka **18:35** Opřu se o florbolovou hůl **19:00** Slezská Lilie 2017: Ostrava zpívá gospel [L] **20:00** V souvislostech (189. díl) [P] **20:30** Slezská Lilie 2017: koncert skupiny Christafari (USA) [L] **22:10** Cesta k andělům (96. díl): Chinaski a její 2 členové – Michal Malátný a Ondřej Škoch **23:05** Kapky na Mohelnickém dostavníku 2016 **23:40** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Umění a mystika **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 11. 6. 2017

6:15 Ars Vaticana (25. díl) **6:25** Můj Bůh a Walter: Historie církve **6:45** ARTBITR – Kulturní magazín (40. díl) **6:55** Řeckokatolický magazín (113. díl) **7:10** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (132. díl): Krajem beze stínů po třicáté **8:35** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **8:55** Kazachstán – Slib **9:40** Česká věda **9:55** Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice **10:30** Mše svatá z festivalu Slezská Lilie 2017: Ostrava-Kunčičky [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (189. díl) **12:40** 3P 2017: Kristem Propojení, Proměnění a Povolání **13:00** Slezská Lilie 2017: přednáška Guy Gilberta, 1. část [L] **14:00** Slezská Lilie 2017: koncert Mate.O / TU (PL) [L] **15:00** Slezská Lilie 2017: přednáška Guy Gilberta, 2. část [L] **16:05** Poselství svatých: Johanka z Arku **16:20** Výpravy do divočiny: Šelmy hledají domov **17:55** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **18:00** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **18:30** Animované biblické příběhy: Mesiáš přichází **19:00** Muzikanti, hrajte **19:35** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **20:00** Setkání s Václavem Hudečkem (2. díl): 39. ročník MF Pardubického hudební jaro [P] **21:05** Anežka Česká **22:10** V souvislostech (189. díl) **22:30** Po volání: Se sestrami Congregatio Jesu ve Štětkní **23:35** Ars Vaticana (25. díl) **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Missio magazín: Květen 2017 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 5. 6. o 16:00 hod.:
Večerná univerzita (Ako v hneve nevybuchnúť)

Záznam homílií Mons. Jozefa Haľka, bratislavského pomocného biskupa.

Utorok 6. 6. o 20:25 hod.: V Kontexte

V relácii ponúkame na základe odhalovania omylov v myslení a konaní ľudí dneška orientáciu v hodnotách, ktoré nie sú závislé na zmenách času.

Streda 7. 6. o 16:00 hod.:
V škole Ducha (Svedomie – skúsenosť s Bohom)

Záznam prednášok o. Marka Krošlaka z duchovno-ozdravného pobytu divákov TV LUX v Nimnici.

Štvrtok 8. 6. o 16:30 hod.:
Guru alebo Ježiš (dokument)

Bývalý učeník jedného z najväčších guru v Indii rozpráva svoj príbeh hľadania a obrátenia. Vydáva svedectvo a zároveň pomenuje

va rozdiely medzi spiritualitou východných náboženstiev a katolíckou náukou.

Piatok 9. 6. o 20:30 hod.:
Effeta (Najsvätejšej Trojice)

Nad úryvkom z evanjelia podľa Jána (Jn 3, 16-18) "Boh tak miloval svet..." ktoré sa číta na slávnosť Najsvätejšej Trojice, sa zamýšľame s Romanom Sekom. Moderuje Eva Petrovičová.

Sobota 10. 6. o 20:30 hod.: Boh v Krakove (film)

Film «Boh v Krakove» je situovaný do súčasnosti – ukazuje osudy obyvateľov Krakova a ich každodenné problémy, ktorým čelia, a ich dôležité rozhodnutia v živote. Príbehy, ktoré divák vidí, hovoria o viere, nádeji, odpustení, obete, láske a slobode, ale predovšetkým o ľudskej túžbe po Bohu a jeho milosrdenstve.

Nedeľa 11. 6. o 10:00 hod.: Svätá omša z Rodinkova

Priamy prenos sv. omše z Domu prijatia pre rodiny Rodinkova v Belušských Slatinách.

 Zveme všetkých na **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, ktorá sa uskutoční **11. června 2017**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Sraz ve 12.50 hod. před katedrálou. **Blížší informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Peter Markovič, tel. 587 405 293, e-mail: markovic@arcibol.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
3. – 10. ČERVNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 4. 6.		PO 5. 6.		ÚT 6. 6.		ST 7. 6.		ČT 8. 6.		PÁ 9. 6.		SO 10. 6.	
Antifona	679	764	1708	1924	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	679	764	1708	1925	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883
Antifony	680	765	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	680	765	1710	1926	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	680	765	1710	1927	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886
Prosby	680	765	1711	1927	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886
Závěrečná modlitba	681	766	1387	1554	1388	1555	862	967	878	984	1388	1555	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	643	723	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	681	766	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	682	767	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	683	769	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	684	769	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
SO 3. 6.														
Hymnus	641	721	641	721	1714	1932	852	956	867	972	883	989	900	1007
Antifony	676	760	685	770	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	676	760	685	770	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	1717	1934	856	960	871	976	887	994	903	1011
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	1717	1935	856	960	871	977	887	994	904	1012
Prosby	678	763	687	773	1718	1936	856	960	872	977	888	994	904	1012
Záv. modlitba	679	763	681	766	1387	1554	1388	1555	872	977	888	995	1388	1555
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Nedeľa 4. 6. – slavnosť Seslání Ducha Svätého

1. čt.: Sk 2,1-11

Ž 104(103),1ab+24ac.29bc-30.31+34

 Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!*)
 Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 12,3b-7.12-13

Ev.: Jan 20,19-23

Pondělí 5. 6. – památka sv. Bonifáce

1. čt.: Tob 1,3; 2,1a-8

Ž 112(111),1-2.3-4.5-6

 Odp.: 1a (*Blaze muži, který se bojí Hospodina.*)
 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 12,1-12

Úterý 6. 6. – nezávazná památka sv. Norberta

1. čt.: Tob 2,9-14

Ž 112(111),1-2.7bc-8.9

 Odp.: srov. 7bc (*Srdce spravedlivého je pevné, důvěřuje v Hospodina.*)
 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 12,13-17

Středa 7. 6. – ferie

1. čt.: Tob 3,1-11a.16-17a

Ž 25(24),2-4a.4b-5ab.6+7bc.8-9

 Odp.: 1b (*K tobě, Pane,*)

pozvedám svou duši.)

Ev.: Mk 12,18-27

Čtvrtek 8. 6. – svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze

1. čt.: Gn 22,9-18

nebo Žid 10,4-10

Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.17

 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)

Ev.: Mt 26,36-42

Pátek 9. 6. – nezávazná památka sv. Efréma Syrského

1. čt.: Tob 11,5-17

Ž 146(145),1b-2.6c-7.8-9a.9bc-10

 Odp.: 1b (*Duše má, chval Hospodina!*)
 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 12,35-37

Sobota 10. 6. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Tob 12,1.5-15.20

Tob 13,2.6a.6b.6c.7-8

 Odp.: 2a (*Požehnaný Bůh věčně živý.*)

Ev.: Mk 12,38-44

NÁBOŽENSTVÍ A FILOSOFIE

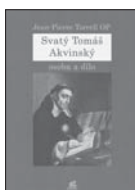

MEZI NEBEM A ZEMÍ
Franz Werfel • Z němčiny přeložil Jiří Munzar •
Odpovědná redaktorka Zuzana Voráčová

Poslední autorovy nábožensko-filosofické meditace. Kniha obsahuje jednak některé starší práce z třicátých let 20. století (mj. *Realismus a niternost*, 1931; *Můžeme žít bez víry v Boha?*, 1932), jednak soubor, označený jako *Theologoumena*. To jsou jakási osobní vyznání: Formou mnohdy pascalovských tezí se v nich Werfel vyjadřuje především k náboženským a etickým problémům. Vztah židovství a křesťanství, často formulovaný v obrazech, podobnostech, aforismech a paradoxech, zaujímá ústřední místo.

Barrister & Principal • Brož., 140x207 mm, 196 stran, 229 Kč

UČITEL CÍRKVE

SVATÝ TOMÁŠ AKVINSKÝ • OSOBA A DÍLO

Jean-Pierre Torrell OP • Z francouzštiny přeložila Marie Benáková • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová

Osobnost a dílo svatého Tomáše Akvinského tvoří jeden celek. Když chceme pochopit jedno, musíme hledět k druhému. O takový komplexní pohled se pokouší podrobná studie francouzského teologa J.-P. Torrella OP, v níž shrnuje výsledky svého celoživotního bádání a nabízí nejaktuálnější životopis svatého Tomáše. Představuje všechny známé skutečnosti o jeho životě a díle a jeho myšlení zasazuje do kontextu daného místa a doby. Díky tomu může vyniknout jak Tomášovo zakotvení v tradici, tak jeho novátorský přístup. Torrell

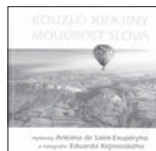
ukazuje Tomáše nejen jako filosofa a teologa, ale i jako kazatele, duchovního učitele a člověka modlitby. Postupně před čtenářem odkrývá celou Tomášovu cestu svatosti, na níž je studium úzce spjaté s životem modlitby a posláním kazatele.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 165x230 mm, 264 stran, 320 Kč

BELETRIE

KOUZLO KRAJINY A MOUDROST SLOVA

Antoine de Saint-Exupéry • Fotografie a výběr citátů Eduard Kejnovský • Přeložila Věra Dvořáková

Kniha obsahuje vybrané citáty z *Citadel*, velkolepého životního díla slavného letce a spisovatele de Saint-Exupéryho, seřazené do tematických okruhů pojednávajících o lásce, štěstí, cestě, tvorbě, přírodě, řádu věcí, plynutí času, smyslu života i Bohu. Jednotlivé citáty jsou dokresleny barevnými ilustrativními fotografiemi E. Kejnovského.

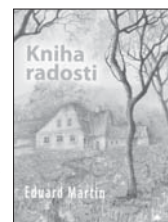
Cesta • Váz., 170x162 mm, křídový papír, 208 stran, 268 Kč

KNIHA RADOSTI

Eduard Martin • Odpovědná redaktorka Markéta Hejná • Ilustrace Miloslav Hejný

Eduard Martin přijímá život jako příležitost přinášet radost, usmívat se na lidi kolem, umět potěšit, podělit se o svou laskavou životní moudrost. V této sbírce příběhů zachytil radostné i méně veselé příběhy svých bližních, na nichž nám chce přiblížit, jak lze z každé události a v každém prostředí vykreslat jiskřičku radosti.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Brož., 119x162 mm, 136 stran, 169 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. Dohlní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz. Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.